

Δὲν ἔχει μάννα νὰ δὸν δηῇ, κύρι νὰ δὸ γοιτάξη,
μόν' ἔχει τρεῖς Ἀρμένισσες καὶ τρεῖς ἀρμενοπούλλες,
γὴ μνὴ τὸν πάνει κρυὸ νερό, γὴ ἄλλ' ἀφρατο μῆλο,
γὴ τρίτη ἢ μικρότερη βασιλικὸ μὲ τ' ἄθη

Θράκ. ἀρμένιος ἐπίθ. Καππ. ἀρμένιος ὁ, Ἡπ. Μακεδ. Θηλ.
ἀρμένη Θράκ. ἀρμέν' Θεσσ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. Ἀρμένιος.

1) Ἀρμενικὸς Καππ.: Ἀσμ.

Υἱός μου 'ς σὴν ἀγκάλα μου, φεύγω, βουνὶ ἀνεβαίνω,
ς σὰ θυγὸ κοιλάδια ἀνάμεσα ἀρμένιος γάμος ἐνι.

2) Οὐσ., τὸ φυτὸν χαμαίμηλον Θεσσ. Θράκ. Μακεδ.
Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρμένι 1 β.

ἀρμενοχαρὰ ἢ, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. Ἀρμένιος καὶ τοῦ οὐσ. χαρά.

Πτωχὸν καὶ εὐτελὲς συμπίσιον ὡς τὸ τῶν Ἀρμενίων.

ἀρμεξῆς ἢ, Ἄνδρ. Ἡπ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κεφαλλ.
Παξ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) Σίφν. Σῦρ. Χίος ἀρμεξῆς
Πελοπν. (Μαζαίικ.) ἀρμεξὰ Εὐβ. Κρήτ. ἀρμεξῆς Ἡπ.
(Ζαγόρ.) Θράκ. (Αἰν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀρμεκχῆς Πε-
λοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμέγω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ξῆ.
Ὁ τύπ. ἀρμεκχῆς Μάν. ἐκ τοῦ *ἀρμεκσῆς μετ' ἀναλε-
λυμένου τοῦ διπλοῦ ξ εἰς κ σ κατὰ τροπὴν τοῦ σ εἰς χ ὡς
λέγεται αὐτόθι καὶ ἀρπακχῆς ἐκ τοῦ ἀρπαξῆς, μαχῆς
ἐκ τοῦ μασιῆς κττ.

Ἡ ποσότης τοῦ ἐφάπαξ ἀμελγομένου γάλακτος ἐνθ' ἄν.:
Μία ἀρμεξῆς γάλα Ἡπ. Λακων. Κάθε ἀρμεξῆς εἶναι θυγὸ ὀκά-
δες Χίος. Συνών. ἀρμεγξῆς, ἀρμεγιδῆς, ἀρμεξία
(ἰδ. ἀρμεξῆς 3), *ἀρμεχτηρῆς.

ἀρμεξί ἢ, Θράκ. (Καλόδ.) κ.ά. ἀρμιξ' Θράκ. (Αἰν.)
κ.ά.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμέγω.

1) Τὸ νὰ ἀμέλγῃ τις, ἀμελξίς ἐνθ' ἄν. Συνών. ἰδ. ἐν
λ. ἀρμεγξῆς. 2) Μετων. ζῶον γαλακτοφόρον Θράκ.
(Καλόδ.): Μένω χωρὶς ἀρμεξῆς. Συνών. ἀρμεξῆς 2.

ἀρμεξία ἢ, ἀλμεξία Πόντ. (Ζησιν. Ὁφ. Σούρμ.)
ἀρμεξία Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ.) ἀρμεξία Ἄνδρ. Κε-
φαλλ. Παξ. Πελοπν. (Μεσσ.) Χίος κ.ά. ἀρμεξία Πελοπν.
(Μαζαίικ.) ἀρμεξὰ Κρήτ. ἀρμιξὰ Β. Εὐβ. Ἡπ. (Ζαγόρ.
κ.ά.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.) ἀρμιξὰ Σάμ. ἀρμεκχία
Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμέγω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ξῆ.
Διὰ τὸν τύπ. ἀρμεκχῆς ἰδ. ἀρμεξῆς.

1) Ἀρμεξί 1, ὁ ἰδ., Β. Εὐβ. Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Θράκ.
(Ἀδριανούπ. Αἰν.) Κεφαλλ. Κρήτ. Παξ. Πελοπν. (Μαζαίικ.
Μεσσ.) Σάμ. Χίος κ.ά.: Ἡ ἀγελάδα βγάξει θυγὸ ὀκάδες γάλα
'ς τὴν κάθε ἀρμεξία Χίος. 2) Ἀρμεξί 2, ὁ ἰδ., Θράκ.
(Ἀδριανούπ. Αἰν.): Ἐχον ἀρμιξία. 3) Τὸ γάλα Πόντ. (Ζη-
σιν. Ὁφ. Σούρμ.) Συνών. ἀρμεχτὸ (ἰδ. ἀρμεχτὸς 2).

4) Τὸ ποσὸν τοῦ ἅπαξ ἀμελγομένου γάλακτος Εὐβ.
(Αὐλωνάρ. Κονίστρ.): Μία ἀρμεξία γάλα. Συνών. ἰδ. ἐν
λ. ἀρμεξῆς. 5) Νωπὸς τυρὸς ἀνάλατος Ἄνδρ.

*ἀρμεξιάρις ἐπίθ. Οὐδ. ἀρμεξιάρικο Πελοπν. (Μα-
ζαίικ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρμεξῆς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-άρις.

Τὸ ἐκ προσφάτου ἀμέλξεως προερχόμενον, ἐπὶ νωποῦ
γάλακτος: Φρέσκο γάλα, ἀρμεξιάρικο. Συνών. *ἀρμε-
χτηάρις 1.

ἀρμεξίμο τό, ἀλμεξίμον Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) ἀρ-
μέξιμο Ἰων. (Κρήν.) ἀρμεξ'μον Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμέγω.

1) Ἀρμεξί 1, ὁ ἰδ., Ἡπ. Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) Συνών.
ἰδ. ἐν λ. ἀρμεγξῆς. 2) Μεταφ. ἢ τοῦ στήμονος διευθέ-
τησις ἐπὶ τοῦ ἀντίου τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ Ἰων. (Κρήν.)

ἀρμεύω Αἰγιν. —ΙΒενιζέλ. Παροιμ. 94,33 ἀλμεύω
Πόντ. (Οἶν.) ἀρμεύον Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀρμέβ-βον Κα-
λαβρ. (Καρδ.) ἀρμεύκω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμέγω κατ' ἐπίδρασιν τῶν εἰς -εύω ρ.
Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,271. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Ἀμέλγω, μετὰ ἢ ἄνευ τῆς αἰτιατικῆς τοῦ ὀνόματος
τοῦ ἀμελγομένου ζῴου Αἰγιν. Καλαβρ. (Μπόβ.) Κύπρ.
Πόντ. (Οἶν.): Τώρα ἀρμεύκω, 'ἐν ἔρχομαι (δὲν ἔρχομαι)
Κύπρ. || Παροιμ. Ἡ γελάδα στέκει καὶ τὴν ἀρμεύουν κ' ὕστερα
κλοτσάει καὶ τὸ χύνει (τὸ γάλα δηλ. Ἐπὶ τοῦ ἀπολέσαντος
ὅ,τι ἀντὶ πολλοῦ κόπου ἀπέκτησε) ΙΒενιζέλ. ἐνθ' ἄν. || Ἀσμ.

Ἀσπρη 'σαι σὰν τὰ γάλατα π' ἀρμεύουν τοῖς προβάτες,
βασιλίσσα 'σαι, μάτια μου, σ' ὅλες τοῖς μανρομάτες
Αἰγιν. Συνών. ἀρμέγω 1. 2) Μεταφ. ἐκμεταλλεύομαι
τινα ἀποσπῶν παρ' αὐτοῦ χρήματα ἢ ἄλλο τι. Συνών.
ἀρμέγω 4, τρυγῶ.

ἀρμεχτὰ ἐπίρρ. Πελοπν. (Γέρμ. Καλάβρυτ. Μάν.) κ.ά.
—Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ.

Ἐξ ἀμαρτ. ἐπίθ. ἀρμεχτὸς ἢ καὶ κατ' εὐθείαν ἐκ τοῦ
ρ. ἀρμέγω.

Καθ' ὃν τρόπον ἀμέλγει τις, κατὰ τρόπον ἀμέλξεως ἐνθ'
ἄν.: Μαζεύω τοῖς ἐλαῖς ἀρμεχτὰ (διὰ τῶν χειρῶν καὶ οὐχὶ διὰ
ραβδίσματος) Μάν. Πάω τὸ πριόνι ἀρμεχτὰ (ἐπαναφέρω τὸ
πριόνιον ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν ὠρισμένην γραμμὴν
τοῦ κοπτομένου ξύλου, ἐξ ἧς ἀπεμακρύνθη) Καλάβρυτ.

ἀρμεχτάρα ἐπίθ. θηλ. Λεξ. Βλαστ. ἀρμιχτάρα Θεσσ.
(Καλαμπάκ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρμεχτὸς, δι' ὁ ἰδ. ἀρμεχτὸς 2, καὶ τῆς
παραγωγικῆς καταλ. -άρα, δι' ἣν ἰδ. -αρος.

Αἰξ γαλακτοφόρος ἀκολουθοῦσα τὸ ποιμνιον στείρων
αἰγῶν πρὸς τροφοδότησιν τῶν ποιμένων.

ἀρμεχτειὸ τό, Τῆν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρμεχτῆς καὶ τῆς καταλ. -ειό.

Ἀμελξίς (ἢ λ. θὰ ἐσήμαινε κατ' ἀρχὰς τόπον ἀμέλξεως
καὶ κατόπιν μετέστη εἰς τὴν ἀφηρημένην σημ. κατ' ἐπί-
δρασιν τοῦ ρ. ἀρμέγω): Ἡρθε ἀπὸ τὸ ἀρμεχτειό. Συνών.
ἰδ. ἐν λ. ἀρμεγξῆς.

*ἀρμεχτερὸ τό, ἀλμεχτερὸ Πόντ. (Ζησιν. Ὁφ. Σα-
ράχ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρμεχτήρι. Ὁ μετασχηματισμὸς κατ'
ἀναλογ. τῶν ληγόντων εἰς -ερό ὄργάνου δηλωτικῶν
καθὼς ἀδραχτερό, ἀλατερό κττ..

Δοχεῖον εἰς τὸ ὅποῖον ἀμέλγουν: Ἐπαρε τ' ἀλμεχτερὸ
τῶν αἰγῶν ἀλμέξο τὰ ζῆ (πᾶρε τὸ ἀλ. καὶ πῆγαινε ἀμέλξε
τὰ ζῶα) Ὁφ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρμεγξῆς.

*ἀρμεχτηρῆς ἢ, ἀλμεχτερῆς Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρμεχτήρι, παρ' ὃ καὶ ἀλμεχτέρ',
καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ξῆ.

Ποσότης γάλακτος ὅσην χωρεῖ τὸ σκεῦος, εἰς τὸ ὅποῖον
ἀμέλγουν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρμεξῆς.

ἀρμεχτήρι τό, ἀμάρτ. ἀλμεχτέριν Πόντ. (Κερασ.)
ἀλμεχτήρ' Καππ. (Ἀνακ. Σίλατ. Φερτ.) ἀλμεχτέρ' Πόντ.
(Ἀμισ. Κρώμν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀλμεχτῆρι Καππ.
(Τελμ.) ἀλμεχτῆρ' Καππ. (Ἀραβάν.) ἀλμεφτέριν Πόντ.

(Ἀμισ. Οἶν.) ἀλμεφτέρει Πόντ. (Ἀμισ.) ἀρμερτήρι Ἀπουλ. (Καλημ.) ἀρμεχτήρ Καπ. (Ἀνακ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμέγω.

1) Τὸ σκεῦος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀμέλγουν Ἀπουλ. (Καλημ.) Καπ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Σίλατ. Τελμ. Φερτ.) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κρώμν. Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρμεγάρι. 2) Τὸ ἀμελγόμενον ζῶον καὶ μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπου παρὰ τοῦ ὁποίου κατορθώνει τις νὰ ἀποσπᾷ χρήματα ἢ ἄλλας ὑλικὰς ὠφελείας Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Οἶν.): Φρ. *Ἡῦρες τ' ἀλμεφτέρειν* (εὐρες τὸν ἄνθρωπον τὸν ὁποῖον θὰ ἐκμεταλλευθῇς) Οἶν. Συνών. ἀρμεγάρι 1.

*ἀρμεχτηρόπουλλο τό, ἀλμεχτερόπον Πόντ. (Σάντ.) Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀρμεχτήρι διὰ τῆς καταλ. -πουλλο. Μικρὸν σκεῦος ἀμέλξεως.

ἀρμεχτής ὁ, Κεφαλλ. Κρήτ. Κύθηρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Βασαρ.) ἀρμιχτής Μακεδ. ἀρδεχτής Σκυρ. Θηλ. ἀρμέχτρα Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμέγω.

Ὁ ἀμέλγων τὰ ζῶα ἐνθ' ἄν.: Φρ. *Σοῦ εἶναι μὲ ἀρμέχτρα!* (ἐπὶ γυναικὸς ἐπιτηδεΐας νὰ πορισθῇ ὀφέλη παρὰ τινος) Ἀρκαδ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρμεγάρις 1.

*ἀρμεχτιάρις ἐπίθ. Οὐδ. ἀρμεχτιάρικο Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρμεχτιά καὶ τῆς καταλ. -άρις.

1) Ὁ ἐκ τῆς προσφάτου ἀμέλξεως προερχόμενος, ἐπὶ γάλακτος Πελοπν. (Μάν.): *Γάλα ἀρμεχτιάρικο*. Συνών. *ἀρμεξιάρις. 2) Ὁ ἐκ προσφάτου γάλακτος παρεσκευασμένος, ἐπὶ εἰδῶν τῆς τυροκομίας ἐνθ' ἄν.: *Ἀρμεχτιάρικο τυρὶ Μάν.* Ἀρμεχτιάρικη μυζήθρα (ἢ καλλιόστη). || Φρ. *Ἡ δεῖνα εἶναι σὰν τὴν ἀρμεχτιάρικη μυζήθρα* (πολὺ ὠραία).

ἀρμεχτὸς ἐπίθ. Εὐβ. ἀρμεχτὸ τό, Κρήτ. ἀλμιχτὸ Καπ. (Σινασσ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμέγω.

1) Ὁ διὰ τῶν χειρῶν συλλεγόμενος ἐκ τοῦ δένδρου καὶ οὐχὶ διὰ ραβδισμῶν καταπίπτων εἰς τὴν γῆν, συνήθως ἐπὶ ἐλαιῶν Εὐβ.: *Ἐλαιὲς ἀρμεχτές*. 2) Οὐδ. οὐσ., τὸ γάλα καὶ τὰ γαλακτερά ἐν γένει εἶδη, οἷον ὀξύγαλα (γιαούρτι) κττ.: *Λίγο ἀλμιχτὸ πρέπ' νὰ βρῖσκεται 'ς τὸ σπῖτ' Σινασσ.* Συνών. ἀρμεξιά 3. 3) Οὐδ. οὐσ., ἡ πρᾶξις τοῦ ἀμέλγειν, ἀμελξίς Κρήτ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρμεγιά.

ἀρμεχτούρα ἡ, Νίσυρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρμεχτής καὶ τῆς καταλ. -ούρα.

Ἰδιαίτερον διαμέρισμα τῆς μάνδρας ὅπου ἀμέλγονται τὰ ζῶα. Συνών. ἀρμεγαδιῶνας, ἀρμεγὸς 5, ἀρμεγῶνας 2.

ἀρμη ἡ, κοιν. ἄρμ' βόρ. ιδιώμ. ἄρμη Πελοπν. (Μεσσ.) ἄρμ' Θάσ. Θράκ. Ἰμβρ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἄλμη. Περὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἰ ἐν τῷ ἄριμ' ἰδ. ἈνθΠαπαδοπ. Γραμματ. βορ. ιδιώμ. 22 κέξ.

1) Ὑδωρ περιέχον ἄλας κοιν.: *Βάζω ἐλαιὲς -τυρὶ 'ς τὴν ἄρμη κοιν.* Ἀπ' ἄριμ' Θάσ. || Φρ. *Τοῦνο εἶναι ἄρμη τσαὶ θάλασσα!* (πολὺ ἀλμυρὸ. τοῦνο = τοῦτο) Μέγαρ. *Τό 'καμα ἄρμ' τοῦ φαγεῖ* (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Εὐβ. (Στρόπον.) || Παροιμ. φρ. *Τὰ νύχια μου τὰ 'βαλα 'ς τὴν ἄρμη* (ἐπροσπάθησα πολὺ διὰ νὰ ἐπιτύχω τι) Πελοπν. (Λακων. Μεσσ.) Συνών. ἀλάρμη, ἀλατάρμη 1, ἀλιμίδα, ἀλιμιδέα, ἀλιμίδιν, ἀρμάλατο 1, ἀρμύρα 2, ἀρμυριά 1, γάρρος, νεράρμη, σαλαμούρα. β) Τὸ ἐντὸς τοῦ τυροῦ εὐρισκόμενον ἀλμυρὸν ὕδωρ Πελοπν. (Ἀργολ.) 2) Πᾶν ἀλίπαστον

Θεσσ. (Ζαγορ.) 3) Θρύμματα τυροῦ ἀλατισμένου ἐν ἀσκῷ Πελοπν. (Ὀλυμπ.) 4) Γάλα ἀλατισμένον, πηκτὸν καὶ διὰ τὸν χρόνον ὑπόξινον ἐντὸς ἀσκοῦ διατηρούμενον καὶ ὡς πρόχειρος τροφή χρησιμοποιοῦμενον Πελοπν. (Τριφυλ.) Συνών. ἀρμόγαλα 1, ἀρμούζι.

ἀρμήνεια ἡ, ἐρμηνεῖα Κάσ. κ.ά. ἐρμούνεια Βιθυν. ἰρμήνεια Θράκ. (Αἰν.) ἰρμηνεῖα Θράκ. (Αἰν.) ἀρμηνεῖα Μέγαρ. ἀρμήνεια σύνηθ. ἀρμηνεῖα Κρήτ. ἀρμούνεια Ἡπ. Πελοπν. (Μάν.) ὀρμηνεῖα Μέγαρ. ὀρμηνεῖα Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) Θράκ. (Περίστασ.) Κρήτ. Κῶς ὀρμήνεια Ἄνδρ. Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ.) Ζάκ. Ἡπ. Θάσ. Θράκ. (Σηλυβρ.) Ἰων. (Σμύρν.) Κέρκ. Κεφαλλ. Μύκ. Πελοπν. (Αἰγ. Βούρβουρ. Δημητσάν. Μάν. Οἶν. κ.ά.) Σίφν. Τσακων. οὐρμήνεια Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Θεσσ. Θράκ. Μακεδ. (Γκριντ. Θεσσαλον. Χαλκιδ. κ.ά.) Σάμ. Σκόπ. Στερελλ. κ.ά. οὐρμούνεια Ἡπ. ὀργήνεια Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἐρμηνεῖα.

1) Ἐξήγησις, μάντευμα Μακεδ. (Θεσσαλον. κ.ά.): Φρ. *Παίρονον οὐρμήνεια* (ἐξετάζων μετὰ προσοχῆς τι μαντεύω περὶ τοῦ μέλλοντος. Ἡ φρ. λέγεται εἰς τὸν κλήδονα. Αἱ θέλουνσαι νὰ μάθουν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μέλλοντος συζύγου των ρίπτουν εἰς τὸ λεγόμενον ἀμίλητο νερό τὸ λεύκωμα ψοῦ καὶ θέτουν αὐτὸ εἰς τὸ ὑπαιθρον τὴν νύκτα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου 23 Ἰουνίου, τὴν πρωΐαν δὲ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου μεταβαίνουν νὰ πάρουν οὐρμήνεια ἐξετάζουσαι τὰ σχήματα, τὰ ὁποῖα ἔχει τὸ ἐπιπλέον λεύκωμα τοῦ ψοῦ. Ἐκ τούτων συμπεραίνουν περὶ τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ μέλλοντος συζύγου) Θεσσαλον. 2) Νουθεσία, συμβουλή σύνηθ. καὶ Τσακων.: *Ξέρει ἀρμήνεις νὰ σοῦ εἰπῇ ὅσες θέλεις. Παίρονω ἀπὸ ἀρμήνεια ἢ ὀρμήνεια* (πειθόμαι εἰς νουθεσίαν) πολλαχ. *Τὴν ἀρμηνεῖα τοῦ γέρον* τὴν ἐξεχάσανε Κρήτ. *Δίνω κακὴ ὀρμήνεια Κέρκ.* Δὲ δὴνε θέλω τὴν ἀρμηνεῖα σου! Μέγαρ. *Ἀφ' ὧς τ' οὐρμήνεις!* Ζαγόρ. Δὲ δέχτι οὐρμήνεις αὐτόθ. Δὲ θέλ' τ' δική μ' οὐρμήνεια Σάμ. Αὐτὸ δὲ θέλ' οὐρμήνεια Μακεδ. Δὲ θέλον γ' οὐρμήνεις ἀπὸ σένα Σκόπ. || Φρ. *Βγῆκε ἡ ὀρμήνεια τοῦ δεῖνα* (ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο ὀρθή) Πελοπν. *Ξιπληρώθ' κ' ἡ οὐρμήνεια τοῦ δεῖνα* (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Γκριντ. || Παροιμ. *Ἡ ὀρμήνεια εἶναι μαλώτρα* (αἱ συμβουλαὶ προκαλοῦν ἐριδας) Σμύρν. *Ἀντρας μὲ μουστάκι καὶ γυναικα μὲ βυζὶ δὲ θέλουν ὀρμήνεια* (δὲν ἔχει ἀνάγκην συμβουλῶν νέος ἢ νέα ὠρίμου ἡλικίας) Πελοπν. Συνών. ἀρμήνεμα. 3) Καθοδηγία Πελοπν. (Αἰγ.) κ.ά.: *Τὸν ἔκαμε ὀρμήνεια ἀπὸ ποιὸν καὶ ποιὸν δρόμο νὰ πάη Αἰγ.*

ἀρμήνεμα τό, πολλαχ. ἀρμήνεμαν Κύπρ. ἀρμούνεμα Ἡπ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) ἀρμήνιμα Λέσβ. ὀρμήνεμα πολλαχ. οὐρμήνιμα Θράκ. (Αἰν.) ὀρμήνεμα Σύμ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμηνεύω.

Νουθεσία, συμβουλή ἐνθ' ἄν.: *Μικρὸς εἶναι καὶ θέλει ἀρμήνεμα πολλαχ. || Ἄσμ.*

Σ' εἶπα δὲ θε ἀρμούνεμα, | μόν' ν' ἀρμουνεύης τοῦ μικροῦς (θε = θέλω) Μάν. Συνών. ἀρμήνεια 2.

ἀρμηνευτής ὁ, Κρήτ. ἀρμηνιφτής Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀρμουνευτής Πελοπν. (Λακων.) ἀρμουνευτής Ἡπ. οὐρμηνιφτής Θεσσ. Θηλ. ἀρμηνεύτρα Βιθυν. Κρήτ. ὀρμηνεύτρα Εὐβ. (Αὐλωνάρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμηνεύω.

1) Ὁ παρέχων συμβουλὰς, σύμβουλος Βιθυν. Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) Ἡπ. Θεσσ. Κρήτ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Πελοπν. (Λακων.): *Ἀρμουνευτὴ θὰ βάλουμε* (θὰ ὀρίσωμεν) Λακων. *Κακὸ ἀρμη-*

